gunoierul de mimi cornel hrănescu personajele:

gunoierul domnul femeia copilul chirovici

Un loc unde se depozitează gunoiul. Pe înserat. Apare un domn cu găleata de gunoi.

Articol I. Domnul vrea să arunce punga de gunoi

Gunoierul: Nu. (*Domnul îi întinde punga, apoi caută prin buzunare şi îi întinde o monedă*) Nu! Poate o ţigară?! Scuzaţi-mă... folosiţi prezervativ?

Domnul: Ce să fac?

Gunoierul: Prezervativ, folosiţi?

Domnul: De ce?

Gunoierul: E o curiozitate...

Domnul: Faci un sondaj?

Gunoierul: Nu.

Domnul: Ar fi foarte bine dacă toţi oamenii ar folosi prezervativ. N-ar mai fi străzile pline de... tot felul de indivizi.

(*Pauză. Domnul dă să plece*)

Gunoierul: Iertaţi-mă. Trebuia să încep cu bună seara. Bună seara!

Domnul: La revedere... (*pleacă*)

Gunoierul (*aruncând o privire către gunoi*): N-aţi mai adus ziarul...

Domnul: Nu! L-am păstrat!

Gunoierul: Nici banane n-aţi mai cumpărat...

Domnul: Nu...

Gunoierul: A mers bine vinul alb după peşte, alaltăieri seară... Să vă fie de bine...

Domnul: Ascultă, domnule, de unde ştii toate astea? Ne cunoaştem?

Gunoierul: Oarecum... Citim aceleaşi ziare... E-adevărat, eu vă cunosc mai mult decât mă cunoaşteţi dumneavoastră pe mine, dar e şi vina mea... Nu sunt o fire sociabilă. Nu prea m-arăt. Ies mai mult noaptea şi nu prin locuri populate.

Domnul: Eşti securist?

Gunoierul: Chiar aşa de rău arăt? Nu, domnule.

Domnul: Atunci ce vrei, să mă jefuieşti?

Gunoierul: Nu.

Domnul: E, nu! Sau eşti pervers? Vai de capul tău! Ia pleacă de-aici!

Gunoierul: Staţi, staţi, staţi! Vă explic imediat…

Domnul: N-ai ce să-mi explici! La revedere!

Gunoierul: Sunteţi sigur?

Domnul: Da. (Îi aruncă o monedă) N-am mai mult la mine. La revedere.

Gunoierul: Mulţumesc! De bani ai întotdeauna nevoie.

Domnul: Ia-ţi un serviciu, dacă ai nevoie de bani, nu mai umbla noaptea pe străzi, să sperii oamenii.

Gunoierul: Vai de mine! V-am speriat?

Domnul: Pe mine? N-ai nicio şansă! Dacă vreau, te bat măr!

Gunoierul: Nu mă îndoiesc. Dar nu am vrut să vă deranjez.

Domnul: Dar ce-ai vrut? Lasă că vă ştiu eu! „Bună seara, parcă v-am văzut pe undeva…” Pe urmă ţuşti în casă. Ce mai e până la crimă?

Gunoierul: Vă rog să mă iertaţi, dar în privinţa mea nu trebuie să vă faceţi griji.

Domnul: Sigur! Că doar n-o să-mi spui „aveţi grijă – sunt un criminal fioros!”. Uită-te şi dumneata ce figură ai! De ce te uiţi aşa la mine? Vrei să mă hipnotizezi, ca să-mi furi portofelul? Ştii ceva? Ia fă paşi!

Gunoierul: Cum adică?

Domnul: Faci pe prostul cu mine? Adică să pleci! Pleacă de aici!

Gunoierul: Plec, dacă vreţi. Dar nu-mi răspundeţi la întrebare?

Domnul: Ce întrebare?

Gunoierul: Folosiţi prezervativ?

Domnul: Chiar vrei să ai de-a face cu mine?

Gunoierul: Îmi răspundeţi la întrebare şi plec.

Domnul: Îmi pui condiţii? Nu vrei să-ţi cânt şi-un cântecel de drum? Sau să te însoţesc câţiva paşi, să nu-ţi fie urât?

Gunoierul: Dar de ce v-aţi aprins aşa de tare?
Domnul: M-am aprins? Nu ştii cum arăt când sunt supărat!
Gunoierul: Îmi răspundeţi la întrebare?
Domnul: Nu!
Gunoierul: Cum vreţi.
Domnul: Ce faci?
Gunoierul: Dumneavoastră?
Domnul: Nu pleci?
Gunoierul: Nu. De ce să plec?
Domnul: Că aşa vreau eu.
Gunoierul: Mi-aţi răspuns la întrebare?
Domnul: Nu vreau să-ţi răspund la întrebare.
Gunoierul: Atunci nu plec.
Domnul: Sigur?
Gunoierul: Foarte sigur.
Domnul: Atunci stai dracului aici până mâine, dacă aşa vrei. La revedere.
Gunoierul: Am găsit patru prezervative folosite în gunoiul dumneavoastră.
Domnul: Nu folosesc prezervative!
Gunoierul: Tocmai.
Domnul: Ce zici tu acolo?
Gunoierul: Am găsit patru prezervative folosite în gunoiul dumneavoastră.
Domnul: Patru prezervative?
Gunoierul: Da.
Domnul: Folosite?
Gunoierul: Cum v-am spus.
Domnul: În gunoiul meu? Nu se poate!
Gunoierul: Ba da! Noroc c-am venit la timp, altfel îl încărcau şi dus era. Vedeţi dumneavoastră, omul cară, cară, dar nu ştie mereu ce cară… Cum plecaţi dimineaţa la lucru şi veniţi abia seara, m-am gândit că vă interesează… Copii ştiu că n-aveţi…
Domnul: De unde ştii dumneata că n-am copii?

Gunoierul: Din gunoi. Gunoiul spune tot, domnule. Ambalaje, coji, resturi... (caută în gunoi) Astă seară, de exemplu: ouă şi pui, nu? Piept de pui.

Domnul: De găină. O luasem pentru ciorbă...

Gunoierul: (*din gunoi*) Nţ, de pui. După ce se usucă, osul pieptului de la găină e mai închis la culoare. Şi e mai dur. Acesta se rupe imediat. E fragil. Vedeţi? (savant) Gunoiul, domnule, este oglinda omului, cartea lui de identitate. În gunoi ni se regăseşte destinul, viaţa... reuşitele şi nereuşitele... iubirile împlinite şi iubirile neîmplinite... Tot ceea ce se poate spune despre un om se găseşte aici, în gunoi. Mai greu e să te apropii de el, să-i intri în voie... Ca un drum iniţiatic: plin de greutăţi, de aventuri, de mister la început, recompensându-te apoi cu nenumărate revelaţii...

Domnul: Eşti nebun?

Gunoierul: Ca să fiu sincer, da. Un pic.

Domnul: Ia arată-mi-le şi mie. Vreau să le văd!

Gunoierul: (le scoate dintr-o servietă. Următoarea demonstraţie se va face cu spatele la public): Poftim! Veniţi mai aproape. Vedeţi? Unul, două, trei, patru. Cred că acesta a fost folosit primul.

Domnul: Toate sunt la fel.

Gunoierul: E mai greu. Vă rog!

Domnul: Bine, bine.

Gunoierul: Îţi trebuie puţină pregătire ca să-ţi dai seama. Iar acesta a fost folosit mai mult timp. După cum puteţi observa, materialul e mai flexibil decât al celorlalte. Al doilea utilizat, dacă-mi permiteţi. Încercaţi-l...

Domnul: Ai dreptate...

Gunoierul: Celelalte două, respectiv trei şi patru, nu au nicio particularitate. Nu se evidenţiază în niciun fel... Acesta este parcă mai uşor. Dar este puţin sesizabilă diferenţa. Totuşi înclin să cred, să zicem un 80%, că este vorba de al treilea. Al patrulea, după cum vedeţi, este ca şi nou. Poate fi refolosit.

Domnul: Parcă ăsta e mai lung.

Gunoierul: Vi se pare. Le-am măsurat. Şi sunt de la aceeaşi firmă.

Au aceeaşi aromă. Aş fi putut să jur că unul care are nevoie de patru într-o singură zi, e un expert, un profesionist. Paradoxal este că astea sunt simple. Fără striaţii, fără cili... Obişnuite! Numai un începător ar fi capabil de aşa ceva. Un pubert, un copil, nu?

Domnul: Un copil?... Cu nevastă-mea?

Gunoierul: Sau un obsedat.

Domnul: Un obsedat la mine în casă? În patul meu?

Gunoierul: Ăştia au timp să stea în pat? Au tot felul de fantezii. Pe covor, pe pereţi, pe veioză...

Domnul: N-avem veioze. Nu le suport.

Gunoierul: Şi-a adus de acasă, dacă-i trebuia. Ce te miri? Sunt antrenaţi...

Domnul: Avem o veioză nemontată, de la nuntă...

Gunoierul: Vezi?

Domnul: (*I se înmoaie genunchii*) Chirovici!

Bătrânul: Ce-i cu el?

Domnul: El ne-a adus veioza!

Gunoierul: Domnul acela înalt, care zâmbeşte tot timpul? Nu. El merge la etajul patru, la soţia domnului cu părul roşu, cel cu maşina galben pal. Cum îi zice?...

Domnul: Georgescu.

Gunoierul: Exact. La soţia lui.

Domnul: La doamna Lili?

Gunoierul: Administratoarea. Lunea, miercurea şi joia. În fiecare dimineaţă găsesc chiştoace de ţigări mentolate. Ea nu fumează, iar bărbată-su fumează fără filtru. Vinerea se mută chiştoacele mentolate la parter.

Domnul: La parter? La cine?

Gunoierul: La vecina dumitale.

Domnul: La Jeni?

Gunoierul: Da. Uite aşa o grămadă de chiştoace aruncă!

Domnul: Nu se poate.

Gunoierul: Adică nu mă crezi?

Domnul: Ba da, ba da. Dar Jeni e cea mai bună prietenă a

neveste-mii.
Gunoierul: Cin se aseamănă, se-adună.
Domnul: Adică o faci pe nevastă-mea curvă?
Gunoierul: Nu!
Domnul: Cine eşti dumneata, domnule?
Gunoierul: Un fel de vecin…
Domnul: Cum adică un fel de vecin?
Gunoierul: Stau mai mult pe lângă gunoiul dumneavoastră, domnule. Noaptea. Mai exact sunt vecin cu gunoiul dumneavoastră…
Domnul: Mă golanule! Cum stai mai mult pe lângă gunoiul meu? Altă distracţie nu ţi-ai găsit? Ia pleacă de-aici cu demonstraţiile tale cu tot! Hai! Repede! Strânge-ţi şi jucăriile.
Gunoierul: Mă jigniţi!
Domnul: Foarte bine!
Gunoierul: Poftim, domnule, vrea să facă omul un bine şi uite ce primeşte în schimb. Așa-mi trebuie… (*pleacă*)
Domnul: Ia şi scăunelul. Aşa. Du-te, du-te!
Gunoierul: Scăunelul nu-i al meu.
Domnul: Nu contează. Ia-l!
Gunoierul: Dacă nu-i al meu?
Domnul: La revedere!
Gunoierul: (*pleacă, se opreşte*) Să nu mai mâncaţi ouă seara. Nu fac bine. Şi în general, să nu mai mâncaţi nimic după ora şase.
Domnul: Bine, bine. Pa! auzi, ia stai un pic! (se apropie) Sigur nu e Chirovici?
Gunoierul: Cu mine vorbiţi?
Domnul: Da' cu cine?
Gunoierul: Chirovici nu foloseşte, domnule!
Domnul: Nu foloseşte?…
Gunoierul: Bineînţeles că nu!
Domnul: (*Dărâmat*) Patru?… Într-o singură zi?…
Gunoierul: Atâtea am găsit eu…
Domnul: Se mai ocupă şi altcineva de asta?
Gunoierul: Fosta mea nevastă, dacă n-o fi murit… Dar din partea

mea nicio vorbă. E confidenţial… Şi numai eu mă ocup de zona asta.

Domnul: Eu mai mult de două n-am folosit niciodată.

Gunoierul: Pe zi?

Domnul: La început. Primele săptămâni…

Gunoierul: Şi acum?

Domnul: Am alte probleme, mai importante. Nu am timp pentru prostii.

Gunoierul: Au alţii.

Domnul: Dacă n-au serviciu. Ia să muncească 10 ore pe zi, ca mine. Le-ar ajunge patru pentru un an.

Gunoierul: Unul pe anotimp.

Domnul: Nu-i de la noi din bloc…

Gunoierul: Nu ştiu, nu bag mâna-n foc. Pe ăsta care s-a mutat săptămâna trecută la şapte nu prea-l cunosc. Câteva sticle de bere şi-o roşie nu spun prea multe… poate lucrează fin, cine ştie?

Domnul: Ameţitu' ăla? Nu!

Gunoierul: N-aş zice. Aşa era şi profesorul de muzică la început. Şi-odată a început s-aducă chiloţi. Cum, de unde, de ce, n-am aflat nici până azi. Printre resturi, din când în când, aruncă o pereche de chiloţi cu aţa-n… Serios.

Domnul: Sfrijitu' ăla?

Gunoierul: Ce mă înnebuneşte e că ba aduce de damă, ba aduce de bărbat. Rupţi ca vai de capul lor… Ciudat om…

Domnul: (pauză) Oproiu!

Gunoierul: Nţ. El se ocupa de madama cu operaţia estetică de la doi.

Domnul: Baba aia?

Gunoierul: Da dar… Arată foarte bine pentru vârsta ei. Văduvă – văduvă, bogată – bogată… Ce să facă şi ea cu banii? I-i dă lui Victoraş…

Domnul: Lui Oproiu?

Gunoierul: Victor Eusebiu Oproiu… A aruncat la gunoi nişte contracte mai vechi. Îl cunosc foarte bine.

Domnul: Să fie dintr-un bloc străin?

Gunoierul: Cine?

Domnul: Ăsta…
Gunoierul: Colegul?
Domnul: Da! Colegul!
Gunoierul: De alte blocuri nu mă ocup, că n-am timp… nu fac faţă. E greu, domnule.
Domnul: (fiară) o nenorocesc!
Gunoierul: Foarte bine. Cum?
Domnul: Nu ştiu. Tu ce ai face?
Gunoierul: În locul dumitale?
Domnul: Da?
Gunoierul: Adică dacă eu aş păţi chestia asta?
Domnul: Da!
Gunoierul: Să găsesc patru prezervative?
Domnul: Da.
Gunoierul: Folosite?
Domnul: Folosite!
Gunoierul: În gunoiul meu?
Domnul: În gunoiul tău!
Gunoierul: Aş nenoroci-o!
Domnul: Cum?
Gunoierul: Cu sânge rece!
Domnul: Adică?
Gunoierul: Patru prezervative?
Domnul: Într-o zi!
Gunoierul: Aş omorî-o!
Domnul: Atunci o omor şi eu.
Gunoierul: Nu.
Domnul: Ba da!
Gunoierul: O omori? Şi ce faci cu cadavrul?
Domnul: Îl… mănânc, dacă trebuie.
Gunoierul: Îl mănânci? Mai bine divorţezi.
Domnul: În niciun caz… Patru, domnule?
Gunoierul: Atâtea am găsit eu.
Domnul: Mi-ai mai spus asta o dată.

Gunoierul: Da?
Domnul: Da. Îmi ascunzi ceva?
Gunoierul: Nu.
Domnul: Mai gândeşte-te!
Gunoierul: Decât să o omori… mai bine îi întindem o capcană…
Domnul: E deşteaptă, nu merge.
Gunoierul: Stai să-ţi spun. Facem un aranjament. Plătim un profesionist şi el ne spune clar după aceea cum stă treaba.
Domnul: Să plătesc pe unu' ca să mai adun nişte prezervative? Nu merge, domnule. Eu o omor şi gata. Am dovada. Asta mai rămâne de făcut, crima.
Gunoierul: Uşor de zis.
Domnul: Uşor, greu, asta este. O omor pe ea întâi şi după ce aflu despre cine-i vorba, îl omor şi pe el.
Gunoierul: Îi omori pe amândoi?
Domnul: Păi nu? Dar erau oare, prezervativele astea, de la aceeaşi persoană?
Gunoierul: Adică dacă un singur coleg a…? Nu ştiu. La asta nu m-am uitat… Sper că da…
Domnul: Aaa! Păi ce metodă ai dumneata, domnule? Cum să nu ştii? Nu se poate!
Gunoierul: Îmi pare rău. Şi dacă ar fi vorba de mai mulţi, îi omori pe toţi?
Domnul: Unu' câte unu'!
Gunoierul: Îţi zic eu, mai bine divorţezi.
Domnul: Dacă-ţi spun, îi omor!
Gunoierul: Fugi, domnule, de-aici!
Domnul: Îi omor, tu n-auzi?
Gunoierul: Şi ce faci cu cadavrele?
Domnul: Le mănânc! Ce să fac? Habar n-am ce să fac… Tu ar trebui să-mi spui, pentru că tu ai venit… Ce te-a apucat, omule? Ce ţi-a venit să-mi spui? Nici măcar nu ştii cine e persoana. Trăiam liniştiţi. Treaba ei ce făcea, atâta timp cât eu nu ştiam. Dar acum? Dumneata altă treabă nu ai? Ce ocupaţie e asta, domnule, să te bagi în viaţa

omului? Să-i cauţi în rahat? Pensionarule! Ce te-ai gândit, ia să fac eu cuiva un pustiu de bine. Şi m-ai găsit pe mine. M-ai pricopsit! Nu mai aveai ce să faci acasă? Să-ţi fie ruşine! Cine eşti dumneata, domnule? Ia arată-mi şi mie unde stai! La dumneata acasă n-ai gunoi? Stai în gunoiul tău! Sau în gunoiul tău stă nevastă-ta. La poliţie! Gata! Mergem la poliţie. La arest! Criminalule! Fiară! Nemernicule!

Gunoierul: Gata! Linişteşte-te. Stai jos! Stai jos şi linişteşte-te. N-am vrut să-ţi fac nimic. Iartă-mă.

Domnul: (*plângând*) Ce să fac?

Gunoierul: Nu ştiu.

Domnul: N-ai o ţigară, dă-mi o ţigară.

Gunoierul: (scoate tabachera plină de chiştoace şi-i oferă unul) Na.

Domnul: (*mirosind*) Mentolate?

Gunoierul: Asta am găsit.

Domnul: Sigur nu ăsta cu mentolatele e…

Gunoierul: Colegul?

Domnul: Colegul, da!

Gunoierul: Absolut.

Domnul: Fie ce-o fi! (*aprinde chiştocul*) Sunt fine, al dracului. Şi miros frumos!

Gunoierul: Eh…

Domnul: Zi şi dumneata: e mai frumos lunganu' ăsta de Chirovici ca mine? În? Este? Păi ce ten am eu? Şi cum vorbesc? E drept că nu prea fumez… al dracului!

Gunoierul: Dar ce-ai cu omul? N-auzi că nu e el?

Domnul: Tot vreun Chirovici…

Gunoierul: Cine ştie…

Domnul: Cum adică cine ştie? Cum adică? Ştii ceva şi nu vrei să-mi spui?

Gunoierul: Nu ştiu, domnule, nu ştiu! Nu ţi-am spus că nu ştiu?

Domnul: Ba da, dar cum adică „cine ştie"? Cine ştie ce, că nu-nţeleg… Ce să ştie?

Gunoierul: Cum adică ce să ştie?

Domnul: Asta cu prezervativele şi cu colegul…

Gunoierul: Chirovici?

Domnul: Chirovici!

Gunoierul: Nu ţi-am spus, domnule, că nu e Chirovici?

Domnul: Cine ştie?

Gunoierul: Cum adică cine ştie? Eu ştiu! Sigur nu e Chirovici, pentru că el nu foloseşte! Nu ţi-am zis? Ţi-am zis, sau nu ţi-am zis?

Domnul: Mi-ai zis… (*pauză*) Al dracu' Chirovici!

Gunoierul: Dumneata eşti tâmpit?

Domnul: Nu sunt, domnule, tâmpit, dar mă enervează idiotul ăsta că nu foloseşte. De câte ori o fi fost el la mine fără prezervativ?

Gunoierul: Nu ştiu…

Domnul: Păi vezi? Vezi că sunt tâmpit? De multe ori… Şi de Paşti, şi de Crăciun, şi de ziua mea, şi de ziua nevesti-mii, şi de ziua nevesti-sii… că şi nevastă-sa aia…

Gunoierul: Ha…

Domnul: Ce? Ce? Dacă-i balerină, nu-i tot femeie? Câte balerine n-aş fi putut eu să… Balerine, profesoare, contabile, stewardese, doctoriţe, pictoriţe…

Gunoierul: Şi pictoriţe?

Domnul: Profesoară de desen. Dar talentată. Era aproape pictoriţă.

Gunoierul: Şi?

Domnul: N-am vrut!

Gunoierul: De ce?

Domnul: Sunt clasic în dragoste. Eu iubesc cu sufletul. Total. Intru în femeie, cum să-ţi spun, ca în brânză. Înţelegi ce vreau să spun? Cu toată fiinţa. O întrepătrund, o cotropesc. Îi ştiu fiecare cotlon. Eu nu fac dragoste vulgar. Eu trec ca un fascicul de lumină prin femeia iubită, răvăşind-o.

Gunoierul: Ca un cuţit prin brânză?

Domnul: Daa. Crede-mă, nu este uşor. După o experienţă de acest fel, rămâi legumă. De-asta nu am putut să-mi înşel niciodată nevasta. La mine se vede. Eu nu ştiu să ascund. Doar o dată…

Gunoierul: Ce?

Domnul: Am înşelat-o. În lift.

Gunoierul: Nu mai spune!

Domnul: Cu o colegă. O mizerie. Sex oral. Noroc că au dat-o afară. Altfel nu ştiu cum o mai priveam în ochi.

Gunoierul: Pe colegă?

Domnul: Pe nevastă-mea. Îţi dai seama, să te întâlneşti în fiecare zi cu femeia cu care ţi-ai înşelat nevasta? Înnebuneşti de-a binelea.

Gunoierul: Era chiar aşa de urâtă?

Domnul: Dimpotrivă. Nu mă mai săturam privind-o. O urmăream tot timpul cu privirea şi când nu era atentă, o sorbeam…

Gunoierul: De ce au dat-o afară?

Domnul: Ne distrusese pe toţi. Ajunsesem să ne urâm. Firma se ducea de râpă. Nu mai mergea nimic. Directorul ne aducea prăjituri. Ne cumpăra bilete la film, la teatru. Ne testa a doua zi. Ne obliga să învăţăm în fiecare săptămână câte o poezie de dragoste. Plecam împreună în parc, să ne plimbăm. 12 bărbaţi recitam, şi ea ne asculta. Noroc că a dat-o afară!

Gunoierul: Cine a dat-o afară?

Domnul: Nevasta directorului. Ea conducea, de fapt, firma. O insensibilă. Acum totul este ca înainte. Muncim pe rupte. Dar sufleteşte suntem ruinaţi. Epave. Mie mi-a fost mai uşor s-o uit, pentru că o iubesc pe nevastă-mea. Dar unul s-a sinucis.

Gunoierul: Săracul.

Domnul: Era pasionat. Ne prezenta aproape în fiecare zi tot felul de combinaţii mortale. Diazepam cu clor, praf de sticlă, clei de oase. Nu avusese săracul niciodată un motiv serios. Cred că din cauza asta era foarte trist. Înghiţea tot felul de prostii.

Gunoierul: Îl durea burta!?

Domnul: Se omora de câteva ori pe săptămână. Îi stătea ceasul, termina pasta de dinţi, pentru el era perfect. Nici nu puteai să-l contrazici că scotea imediat combinaţia criminală. E plictiseală mare la serviciu fără el.

Gunoierul: Ce facem cu nevasta?

Domnul: O omor.

Gunoierul: Eu am divorţat, n-am omorât-o…

Domnul: Şi tu?…

Gunoierul: Am întrebat-o: Dragă, tu asta îţi doreşti de la viaţă? Să mă înşeli pe mine?

Domnul: Şi ea, ce ţi-a răspuns?

Gunoierul: Da. Asta îmi doresc.

Domnul: Şi?

Gunoierul: Am divorţat. Ca să-i distrug visul.

Domnul: Şi acum?

Gunoierul: Cred că a murit de durere. Nu mă mai interesează. Am suferit mult din cauza ei. 10 ani de zile m-a înşelat. 10 ani. Dar şi eu pe ea.

Domnul: Da?

Gunoierul: E un fel de-a spune. I-am înşelat aşteptările. Mă făceam că nu observ. Îţi dai seama, se urca pe pereţi. Făcea totul aşa de evident că şi un tâmpit şi-ar fi dat seama. Eu nu. Mă purtam ca şi cum totul era normal. Turba de furie.

Domnul: Crezi?

Gunoierul: Bineînţeles că nu-mi arăta mie cum suferă. Şi ea se purta cu mine de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic. Şi am ţinut-o aşa 10 ani. Eu mă făceam că nu ştiu nimic despre aventurile ei, şi ea se făcea că nu ştie că mă prefac. O ţinea lângă. Cu prieteni, cu necunoscuţi, cu oricine. Nopţile o lăsam singură, să facă ce vrea.

Domnul: Şi dumneata?

Gunoierul: Verificam gunoiul. Ştiam totul, până la cel mai mic amănunt. Dar să ştii că la mine nu am găsit niciodată patru.

Domnul: Cine o fi ăsta, domnule?

Gunoierul: Mor de curiozitate să-l cunosc. E tare, domnule, ce să mai. Deosebit.

Domnul: Da.

Gunoierul: Mi-ar plăcea să-l cunosc înainte de a-l ucide dumneata.

Domnul: Ţi-l las o zi, două, dacă vrei. Pauză) Ce-i lipseşte? De ce

a făcut una ca asta?

Gunoierul: Aşa-s bărbaţii. Caută întotdeauna ceva nou. Şi când nu găsesc altceva, se mulţumesc cu o femeie.

Domnul: De nevastă-mea ziceam.

Gunoierul: A. Nu există explicaţie. Pur şi simplu.

Domnul: O omor!

Gunoierul: Şi o mănânci??... Eu zic că nu trebuie. Dar dacă vrei cu orice preţ... O să-ţi fie greu fără un plan bun de atac!

Domnul: Plan de atac?

Gunoierul: Sigur. Sper că nu vrei să moară uşor.

Domnul: În niciun caz.

Gunoierul: Foarte bine!

Domnul: (*diabolic*) Îi tai capul!

Gunoierul: Mă supăr! Cum o să-i tai capul? Dacă îi tai capul, moare imediat. Nu-îţi dai seama?

Domnul: Să-i tai întâi o mână?

Gunoierul: Îmm...

Domnul: Îi tai întâi un deget!

Gunoierul: Care?

Domnul: Degetul mic?... De la piciorul stâng!

Gunoierul: Buun. Mai departe.

Domnul: Apoi îl tai pe celălalt.

Gunoierul: De la piciorul drept. Şi?

Gunoierul: Îi tai toate degetele mici de la picioare.

Gunoierul: Şi ce faci cu ele?

Domnul: Ce fac cu ele?... Le mănânc!

Gunoierul: Bravo! mai departe!

Domnul: Îi tai degetele mici de la mână!

Gunoierul: Şi le mănânci!

Domnul: Exact... Hu – nu – nu!

Gunoierul: Aşa – aşa? Şi?

Domnul: Şi? îi tai toate degetele!

Gunoierul: Şi de la mâini şi de la picioare!

Domnul: Categoric!

Gunoierul: Şi le mănânci!

Domnul: Uite aşa am să-mi ling degetele… Îmi place de dumneata…

Gunoierul: Foarte bine, foarte bine! Şi – apoi?

Domnul: Îi tai tot părul!

Gunoierul: Şi îl mănânci???

Domnul: Da! NU! îl ard!

Gunoierul: La foc mic.

Domnul: La foc foarte mic.

Gunoierul: La brichetă!

Domnul: E cel mai mic?

Gunoierul: Da!

Domnul: Merge!

Gunoierul: Mai departe!

Domnul: O strâng de gât!

Gunoierul: Nuuu!

Domnul: O… violez!

Gunoierul: E devreme. Mai târziu.

Domnul: Ai dreptate! I-am tăiat toate degetele?

Gunoierul: Şi de la mâini şi de la picioare.

Domnul: Aşa! Atunci o… violez!

Gunoierul: Bine, domnule. O violezi. Apoi? Că nu moare din asta…

Domnul: Ştiu! Dar ca s-o chinui!

Gunoierul: Spune mai departe!

Domnul: O mai violez o dată!

Gunoierul: O violezi bine prima oară! E suficient!

Domnul: Da! îi tai capul!

Gunoierul: Iar începi? E devreme!

Domnul: Ce să-i mai fac?

Gunoierul: Urechile, nasul, limba!

Domnul: A! I le tai!

Gunoierul: Pe toate o dată?

Domnul: Nu! Întâi urechile şi nasul!

Gunoierul: Nasul primu'! Poate-i mai urli ceva în ureche. Să te audă bine.

Domnul: Da, da, da.

Gunoierul: Limba sper că i-o smulgi!

Domnul: Bineînţeles. Am un patent mare acasă.

Gunoierul: Ochii?

Domnul: Să-i scot ochii?

Gunoierul: Aşa ar fi normal!

Domnul: S-a făcut! Pe rând, unul câte unul! Să-i beau sau să-i strivesc sub talpă?

Gunoierul: Cum îţi vine atunci. Ce-a mai rămas? Creierul! îi scoţi creierul cu o seringă.

Domnul: Întâi de asta trebuie să-i fac o gaură în cap…

Gunoierul: Foarte simplu. Cu un cui.

Domnul: I-o faci tu!

Gunoierul: Eu nu sunt o fire practică!

Domnul: Găsim pe cineva.

Gunoierul: I-o faci tu!

Domnul: Nu, nu, nu! Nu-i facem gaură-n cap.

Gunoierul: N-am nimic împotrivă. Dar cum o omori? O mai violezi o dată?

Domnul: Poate vrei s-o violezi şi dumneata! Nicio problemă!

Gunoierul: Nu. Mulţumesc frumos, nu. Mai vedem…

Domnul: O obligăm să înghită nişte pastile!

Gunoierul: Poate acum ar fi momentul să-i tai capul!

Domnul: Cu un fierăstrău uriaş!

Gunoierul: Nu!

Domnul: Cu drujba!

Gunoierul: Nu!

Domnul: Cu trenul! O pun cu capul pe calea ferată?

Gunoierul: Nu! (*scoate un cuţit mare*) Cu ăsta! O tai bucăţele mici, mici şi apoi o mănânci!

Domnul: Foarte bine! Acum ce facem?

Gunoierul: (*scoate un caieţel şi un pix*) Scriem. Că altfel o să uiţi.

Domnul: Cum o să uit?

Gunoierul: Lasă că ştiu eu mai bine. Începi cu degetul mic de la piciorul stâng, apoi degetul mic de la piciorul drept...

Domnul: Imediat după asta – toate degeţelele.

Bătrânul: Şi de la mâini şi de la picioare...

Apare Femeia, cu un copil de mână.

Femeia: (*Gunoierului, cu voce calmă*) Ai luat tu cuţitu' ăla mare?

Gunoierul: Ce cauţi aici?

Femeia: Ai luat tu cuţitu' ăla mare?

Gunoierul: Pleacă acasă!

Femeia: Ce scrii acolo?

Gunoierul: Un număr de telefon.

Femeia: Al cui?

Domnul: Al meu, al meu.

Femeia: Tu taci din gură! Ce scrii acolo?

Gunoierul: Ceva important.

Femeia: Sunt convinsă. Dar ce?

Gunoierul: Un roman.

Femeia: Un roman? Fir-ai al dracului să fii! Tu nu te mai potoleşti o dată, nenorocitule? De ce ai luat cuţitul?

Gunoierul: N-am luat niciun cuţit.

Femeia: Scoate-l!

Gunoierul: N-auzi că nu l-am luat?

Femeia: Dă geanta încoace!

Gunoierul: Poftim!

Femeia: (*după ce caută, Domnului*) Dă cuţitul!

Domnul: Care?

Femeia: Dă-l!!!

Domnul: Poftim, poftim.

Femeia: (Bătrânului) Măgarule! De ce te-ai îmbrăcat aşa? Tu chiar nu vrei să te potoleşti? Ai înnebunit de tot?

Gunoierul: Te rog frumos!

Femeia: Ai găsit alt tâmpit? Pe care ţi-a spus-o? Pe-aia cu chiştoacele, sau pe-aia cu prezervativele?

Domnul: Pe amândouă…

Femeia: Le-ai combinat? Bravo! Treci acasă! Să nu scoţi nicio vorbă! Am spus să treci acasă! Ţi-e nu ţi-e ruşine? De 10 ani mă terorizezi cu prostiile tale! De zece ani de zile stau cu casa plină de prezervative, chiştoace şi tot felul de gunoaie!

Gunoierul: Ne aude lumea…

Femeia: Că altă treabă n-are! Toată noaptea umblă! La început am crezut că mă înşală. L-am urmărit. De unde? Ziua doarme şi noapte răscoleşte prin gunoaie. Ăsta e al 23 – le-a oraş în care ne mutăm. Am colindat toată ţara. De fiecare dată ne alungă lumea. N-ai zis că te potoleşti? Nu m-ai rugat tu în genunchi să nu te părăsesc? N-ai vrut copil? Ia-l! Dă-i să mănânce! N-ai jurat că te angajezi? Cu ce vrei să creştem copilul ăsta, cu prezervative? Cu chiştoace? Eu sunt proastă. Trebuia să te las dracului să dormi pe străzi! Uită-te la mine! Astea-s haine? O dată nu mi-ai adus şi mie o cremă, un cercel, o floare. Nimic. Umbli cu mizeriile alea în geantă. Liliacule!

Domnul: Sunteţi soţia?

Femeia: Nu! Sora lui geamănă!

Domnul: Serios?

Femeia: Nu se vede? Avem ochii la fel.

Domnul: Chiar.

Femeia: Unde îi găseşti aşa tâmpiţi? Ia dă-mi hârtia aia!

Domnul: Ce hârtie?

Femeia: Aia din mâna ta.

Domnul: Nu pot.

Femeia: Cum?

Domnul: Poftim, poftim.

Femeia: Degetul mic de la piciorul stâng? Ce-i asta?

Bătrânul: O reţetă.

Femeia: Cu degeţele?

Bătrânul: Da.

Femeia: Scriaţi un roman despre cum se prepară degeţelele? Spune, asta făceaţi? AAA! Mă, vierme căcăcios! Te omor! (*Cu copilul în braţe şi cu cuţitul în mână*) Stai pe loc! Îţi spun eu cum se prepară

degeţelele. Cu sos alb. Vrei să-ţi gătesc eu degeţele cu sos alb? Sau le vrei cu macaroane? Numai că nu am degeţele. Ştii de unde aş putea să fac rost? Unde fugi? Nu sunt eu bucătăreasa ta? Nu-ţi fac eu toate poftele? Vrei să-l gătim şi pe-ăsta mic? Cu maioneză. Mă, şobolanule. Ce-ar fi să-mi cânţi un cântec? Gura! Aud? Aşa, aşa! mai tare! Şi dansează puţin. Te rog! Step. Aşa. Îţi place?

Domnul: Da.

Femeia: Îl laşi singur? Dezbracă-te!

Domnul: Nu!

Femeia: Te rog! Pantalonii…

Domnul: Bine, bine. Dar eu nu ştiu să bat step.

Femeia: Te descurci tu. Aşa. Mai cu foc. Acum hai să ne jucăm fazan. Nu vă opriţi! Eu zic o literă, la întâmplare, să zicem… v. Vierme. Acum voi dansaţi ca viermii.

Domnul: Fazan nu se joacă aşa.

Femeia: Ba da. Acum viermii sunt obosiţi. Se opresc din dans şi dispar.

Domnul: Adică…

Femeia: Repede! (*cei doi fug*)

Femeia se aşază. Pauză. Apare un bărbat cu gunoiul.

Bărbatul: (*Se uită în jur, se asigură*) Bună seara!

Femeia: Foarte bună.

Bărbatul: Cu cincizeci de mii, m-ajuţi şi pe mine?

Copilul: Ne dai şi ceva de mâncare?

Bărbatul: Sigur.

Femeia: Stai departe?

Bărbatul: Aici.

Copilul: Hai, mamă, te rog, să mergem! Te rog!

Bărbatul: Chirovici.

Femeia: Îmi pare bine.

Bărbatul: N-ai cumva un prezervativ?

Femeia: E plină geanta…

Secţiune 1.01 SFÂRŞIT